

[Waldorff]

mange, mange år, inden staten får et koncessionsområde, som det overhovedet er værd at udforme en stram koncession for. Derfor lød spørgsmålet: skal vi forstå åbningstalen sådan, at man også i forhold til de områder, som A. P. Møller vil beholde både efter 1976-aftalen og efter de nye forhandlinger afslutning, ønsker at etablere et koncessions-system, som kan sammenlignes med Norges og Englands? Jeg mener, det spørgsmål er helt centralt. Det er det andet også, men man kan sige, at det delvis er dækket ind, hvis vi får et positivt svar på det første spørgsmål.

Når statsministeren sagde i TV-Aktuelt i tirsdags, at heller ikke regeringen kan acceptere, at oliemilliarderne ender hos koncessionshaverne, men må inddrages af samfundet, må komme samfundet til gode – det er en lidt blød formulering, men det var det, der var indholdet – betyder det så, at pris- og beskatningsspørgsmålet er inde i de forhandlinger, som man i øjeblikket fører med DUC? Eller betyder det, at staten lægger op til, at man gennem folketinget eller måske igennem udmøntning af den windfall-profitklausul, som man siger man kan bruge, agter at inddrage milliardindtægterne fra Nordsøressourcerne? Det var det andet spørgsmål.

Jeg kan ikke forestille mig, at det skulle være den tredje mulighed, nemlig at man overhovedet ikke agter at gøre noget konkret for at inddrage disse milliarder. Det kan jeg ikke forestille mig efter statsministerens udtalelser i fjernsynet.

Statsministeren sagde, at det var henvendt til de konservative og venstre, som ikke havde sagt så meget om DUC. Jeg vil tillade mig, selv om han sagde, at det var bedst ikke at omtale disse ting, at gå ud fra, at det var en forglemmelse, at jeg ikke fik noget svar på disse to spørgsmål; det kan formentlig ikke være sådan, at statsministeren indskrænker det til 6 linjer i åbningstalen og i øvrigt forbeholder det for folk, der spørger ham i fjernsynet, og ikke har tænkt sig at diskutere præcis de samme problemer, når han bliver spurgt her i folketinget.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne til hr. Ellemann-Jensen sige, at når der er tale om historieskrivning, er det meget vigtigt, at man har de rigtige oplysninger, inden historien skrives.

Nu sagde hr. Ellemann-Jensen, at der var afgivet nogle politiske meldinger, som regeringen var i stand til at opfatte. Ja, det var der, og jeg vil gerne bidrage til hr. Ellemann-Jensens historieskrivning ved at sige, hvori disse meldinger bestod fra vores side. Vi sagde til regeringen, inden forhandlingerne blev påbegyndt: vi vil anbefale, at der tages kontakt med firkløverpartierne plus det radikale venstre og så socialdemokratiet. Statsministeren valgte i stedet at indbyde de såkaldte fire gamle partier til forhandlinger. Derefter afgav kristeligt folkeparti en ny melding, og det var denne: held og lykke! Vi mener, at det er afgørende, at der samles så bredt et flertal som overhovedet muligt, og hvis man kan samle disse fire partier, så er der en baggrund, og så sagde vi: der skal ikke blive stukket nogen kæp i hjulet fra vor side. Det var den melding, der blev afgivet, inden forhandlingerne gik i gang. Efter at forhandlingerne mellem de fire gamle var brudt sammen, blev vi anmodet om at komme med til en forhandling med statsministeren.

Når hr. Ellemann-Jensen for lidt siden trak ind i debatten det, jeg havde nævnt, nemlig nationalbankdirektør Hoffmeyers udtalelse om, at nu var nedturen for Danmark økonomisk stoppet, så vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at i den artikel, hr. Ellemann-Jensen henviste til, var de økonomisk dårlige sider også medtaget.

Jeg mener, det er meget vigtigt, hvis vi skal komme videre med vor økonomiske politik, at vi gør os klart, hvad der skal gøres, og det må ske på baggrund af, hvad vi mener er rigtigt, men også på baggrund af en analyse af, hvad der er gjort, og hvilke resultater der er kommet ud af det. I mit indlæg her fremdrog jeg nogle af de positive resultater, som var kommet ud af det, der hidtil er lavet, men samtidig gjorde jeg opmærksom på, at man kun måtte opfatte dette som nogle skridt i den rigtige retning, og at der stadig væk stod mange uløste problemer tilbage. Det mener jeg stadig væk at der gør.

Et medlem af fremskridtspartiets gruppe, valgt i Ringkøbing amt, hr. Askjær Jørgensen, antyder heroppefra, at en udtalelse fra min side om, hvad der nu skal gøres for landbruget, er at vildlede befolkningen. Hr. Askjær Jørgensen og jeg har det tilfælles, at vi i Ringkøbing amt færdes blandt mange